

EN İYİSİ OL

Bir organize sanayiinde üretim yapan iki konfeksiyon fabrikasının üretim ve satış raporları arasında çok büyük fark vardı. Hâlbuki her iki fabrikada da aynı sayıda işçi, aynı sürede çalışıyor, eşit sayıda makine faaliyet gösteriyor, aynı miktarda kumaş girdisi sağlanıyordu. Bütün koşullar eşit olmasına rağmen üretim ve satışta bir türlü eşitlik sağlanamıyordu.

Sürekli zarar eden fabrikanın patronu, insan kaynakları ve kalite yönetimi üzerine faaliyet gösteren bir firmadan yardım istedi. Firma görevlileri fabrikaya gelip inceleme yaptılar. Bütün tezgâhların başındaki çalışanlarla birebir görüşme yaptılar. Görüşme yapılmayan personel kalmadı.

Görüşmelerin sonunda ilginç bir durum çıktı ortaya. Bütün tezgâhların başında çalışan işçiler, kendi makineleri, kendi görevleri, kendi üretimleri ile ilgili sorulara yönelik geçiştirme cevaplar vermişler, kendi alanlarının dışındaki konulardan söz etmişlerdi. Diğer tezgâhtaki işçinin işini iyi yapıp yapmadığı, diğer makinenin başındaki işçinin az ya da çok üretim yaptığından bahsetmişlerdi. Hatta bazı işçiler, bir adım daha ileriye giderek diğer fabrikanın durumu ile ilgili raporlardan söz etmeye başlamışlardı.

İnsan kaynakları ve kalite yönetimi alanında faaliyet gösteren firma, zarar eden fabrika yetkililerine sunduğu raporda: **“Bu fabrikada hiç kimse kendi işini yapmıyor. Hiç kimse kendi işine odaklanmıyor. Herkes başkasının görevini, başkasının üretimini, başkasının gelirini gözetliyor. Bu koşullar da başarıya ulaşmak mümkün değildir.”**

Toplumsal sorumluluk duygusuna sahip olmak, takım ruhunu canlı tutmak, ekip çalışmasına önem vermek güzel bir davranıştır. Ama bütün bunlardan daha önemli ve daha güzel olan; kişinin, kendi sorumluluklarının farkına vararak, kişisel disiplin sahibi olmasıdır.

İnsanların bir parçası oldukları bütün hakkında bilgi sahibi olmaları, aidiyet duygusunun güçlenmesi açısından destekleyici unsur olabilir. İşçi olarak çalıştıkları fabrika hakkında genel bilgi sahibi olmak, üye oldukları derneğin misyonundan haberdar olmak, mensubu oldukları ailenin yapısı hakkında fikir sahibi olmak; ait olduğu bütüne sahip çıkmak açısından önemlidir. Ne var ki, bir fabrikada işçinin görevi ile müdürün görevi aynı olmadığı gibi, bir dernekte de normal üye ile genel başkanın misyonu aynı değildir. Fabrikada işçi olarak çalışan veya herhangi bir dernekte normal üye olan kişinin fabrika ya da dernek hakkında genel bilgi sahibi olması demek; fabrika müdürünün veya dernek genel başkanının görev alanına müdahale edebileceği anlamına gelmemektedir.

Bu açıdan bakıldığı zaman, dikkat edilmesi gereken asıl önemli husus, bireyin kendi sorumluluk alanına özen göstermesi, bireysel misyonuna ve vizyonuna sahip çıkmasıdır. Bireysel sorumluluklarını yerine getirmeyen bir insanın diğer kişilerin sorumlulukları hakkında konuşmaya hakkı yoktur.

Hayatta ne iş yapıyor olduğumuz elbette önemlidir. Ama en az bu kadar önemli olan bir şey daha var. İcra ettiğimiz işi, nasıl yaptığımızdır. Baştan savma, sıradan, mükemmel, şaheser...

Martin Luther King'in söylediği gibi: **“Eğer sizden sokakları süpürmeniz istenirse, Michelangelo'nun resim yaptığı, Beethoven'ın beste yaptığı veya Shakespeare 'in şiir yazdığı gibi süpürün. O kadar güzel süpürün ki, gökteki ve yerdeki herkes, durup “Burada işini çok iyi yapan bir çöpçü yaşıyormuş” desin.**

Yapılan işin, en iyi şekilde yapılmasını konu alan ya da kulvarda en iyisi olma adına Douglas MALLOCH'ın **“En İyisi Ol”** isimli şiirini sizlerle paylaşmak istiyorum.

En İyisi Ol

Dağ tepesinde bir çam olmazsan, vadide bir çalı ol,

Fakat orada ki en iyi küçük çalı sen olmalısın.

Çalı olamazsan bir ot parçası ol, bir yola neşe ver;

Bir misk çiçeği olamazsan bir saz ol;

Fakat gölün içinde ki en canlı saz, sen olmalısın.

Hepimiz kaptan olamayız, tayfa olmaya mecburuz.

Dünya da hepimiz için bir şey var.

Yapılacak büyük işler, küçük işler var.

Yapacağınız iş, size en yakın olan iştir.

Cadde olamazsan patika ol,

Güneş olamazsan yıldız ol;

Kazanmak veya kaybetmek ölçü ile değil;

Sen her neysen, onun en iyisi ol!

Not: Bu yazı, Akis Kitap Yayınevinin yayınladığı Yusuf Yeşilkaya'nın “**Bedel Ödemedi Asla**” isimli kitabından –(223-225 sayfasından)- alıntılanmıştır.